

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/9/2020
Identifikačné číslo spisu: 7009200820
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7009200820.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek senátu JUDr. Beáty Miničovej a Mgr. Soni Pekarčíkovej, v spore žalobcu: X.. T. Q., R. H. XXX, zastúpený ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - JUDr. STANISLAV KAŠČÁK, s.r.o., Ulica 1. mája 1246, Vranov nad Topľou, IČO: 47 245 034, proti žalovanému: Ing. Dagmar Prividi, SKP úpadcu LIEHOFRUCT WHITE LADY, s.r.o. Levoča, Pri likérke 1, Levoča, IČO: 31 710 891, zastúpený JUDr. Irena Sopková, s.r.o., Hlavná 25, Košice, IČO: 48 301 728, o vylúčení veci zo súpisu konkurznej podstaty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Cbi/3/2009-253 zo dňa 20. novembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Cbi/3/2009-253 zo dňa 20. novembra 2019 p o t v r d z u j e .
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 7Cbi/3/2009- 253 zo dňa 20. novembra 2019 uložil žalovanému povinnosť, aby do 3 dní od právoplatnosti rozsudku vylúčil v konaní sp. zn. 4K/146/1999 z konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k. ú. H., a to stavbu súp. č. XXXX na parc. č. CKN č. 4408/1- trafostanica + NN prípojka; stavbu súp. č. XXXX na parc. č. CKN č. 4408/2 - plynová kotolňa; stavbu súp. č. XXXX na parc. č. CKN č. 4408/3- rafinačná stanica liehu. Zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosti vyplývajúce z obsahu podanej žaloby, v ktorej žalobca tvrdil, že budovu č. s. 1079 (liehovar) vrátane pozemkov a časti schátraných stavieb nadobudol kúpnu zmluvou zo dňa 17.12.2004 od spoločnosti MAKROHYD spol. s r.o. Košice, ktorá ich nadobudla kúpnu zmluvou zo dňa 22.01.2000 od spoločnosti G.R. PRODUKT Slovakia s.r.o. Košice a táto ich nadobudla kúpnu zmluvou zo dňa 07.09.1999 od spoločnosti Liehovary s.r.o. Levoča. Ostatné stavby s. č. XXXX (trafostanica), XXXX (plynová kotolňa) a XXXX (rafinačná stanica liehu) boli vystavané

ako nové stavby, alebo vznikli rekonštrukciou provizórnych objektov už terajším žalobcom a boli skolaudované a na LV zapísané v rokoch 2003-2004. Pôvodné nehnuteľnosti, a to iba parcely, na ktorých je areál postavený, boli zaradené do súpisu konkurznej podstaty doplnením zo dňa 04.10.2007, ktorý vypracoval nový správca, keď pri zaradení majetku do konkurznej podstaty vychádzal z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č. 17Cb 4/00-94 zo dňa 14.05.2001, právoplatného dňa 05.07.2001, vydaného v spore o odporovateľnosť právnych úkonov úpadcu (z obsahu kúpnej zmluvy, o ktorej súd rozhodol, že ide o neúčinný právny úkon je však zrejmé, že predmetom kúpy boli nehnuteľnosti parc. č. XXXX o výmere 945 m2 zastavaná plocha, parc. č. XXXX o výmere 286 m2 zastavaná plocha, parc. č. XXXX o výmere 4806 m2 zastavaná plocha, parc. č. XXXX o výmere 1355 m2 zastavaná plocha, parc. č. XXXX o výmere 3245 m2 zastavaná plocha a stavba súp. č. XXXX na parc. č. XXXX). Toto rozhodnutie je podľa názoru žalobcu nevykonateľné a nemohlo založiť vlastnícke oprávnenie úpadcu k predmetným nehnuteľnostiam, zvlášť za situácie, keď vlastníak nehnuteľnosti, ktorý mal z odporovateľného úkonu prospech, ich už v čase jeho vydania nevlastnil. Žalobca tiež s poukazom na § 6 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej len ZKV) argumentoval, že majetok, ktorý správca doplnením zaradil do konkurznej podstaty, nevlastnil úpadca v deň konkurzu, ani ho nenadobudol počas konkurzu. Správca už v čase začatia konania, najneskôr v čase vydania právoplatného rozhodnutia č. 17/4/00 mal zabezpečiť, aby do konkurznej podstaty bol vydaný výťažok z predaja predmetných nehnuteľností, ktorý získala spoločnosť Liehovary s.r.o. Levoča. Bolo nepochybné, že do konkurznej podstaty sa nevráti majetok z neúčinných kúpnych zmlúv, keďže spoločnosť G.R. PRODUKT SLOVAKIA s.r.o. tento už nevlastnila, pričom iba nehnuteľnosti zapísané na LV ku dňu 07.09.1999 (a žiadne iné) sa mohli týkať súdneho rozhodnutia zo 14.05.2001 a boli postihnuté účinkami rozsudku. Na preukázanie svojich tvrdení, že nehnuteľnosti, ktorých vylúčenia sa domáha, nemohli byť predmetom rozsudku Krajského súdu v Košiciach o neúčinnosti právnych úkonov, žalobca predložil súdu okrem iného najmä rozhodnutie OÚ v Humennom z 27.09.2001 - dodatočné povolenie stavby Plynová kotolňa, kolaudačné rozhodnutie OÚ v Humennom z 26.03.2002 - povolenie k trvalému užívaniu stavby Trafostanica, kolaudačné rozhodnutie OÚ v Humennom z 09.01.2003 - povolenie k trvalému užívaniu stavby Rafinačná stanica liehu.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 7Cbi/3/2009-107 zo dňa 14.06.2013 tak, že žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť trovy konania žalovanému. Na základe odvolania žalobcu však Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2Obo/56/2013 zo dňa 22.10.2014 rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že v napadnutom rozhodnutí absentuje zdôvodnenie, z ktorých dôkazov súd prvej inštancie vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Súdu prvej inštancie vytkol, že v odvodnení iba skonštatoval, že stavby, ktoré sú predmetom konania nemohli byť postavené neskôr ako liehovar, a to predchodcom žalobcu. Z odôvodnenia nemožno zistiť, prečo súd nevykonal navrhované dôkazy a v napadnutom rozhodnutí nedal odpoveď na otázky, ktoré majú význam pre rozhodnutie, preto rozhodnutie nezodpovedá požiadavke práva účastníka na spravodlivý proces.

4. Vzhľadom na zrušujúce uznesenie Najvyššieho súdu SR, súd prvej inštancie vykonal vo veci potrebné dokazovanie a zistil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 4K 146/1999-8 zo dňa 12.7.1999 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka LIEHOFRICT WHITE LADY s.r.o. Levoča. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi predávajúcim spoločnosťou MAKROHYD s.r.o. Košice a kupujúcim Ing. T. Q., bola dňa 17.12.2004 uzatvorená kúpna zmluva, na základe ktorej boli kupujúcemu odpredané nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. H., a to: stavba č. s. XXXX - liehovar postavený na parc. KN 4406, stavba č. s. XXXX - trafostanica + NN prípojka postavená na parc. KN 4408/1, stavba č. s. XXXX - plynová kotolňa postavená na parc. KN 4408/2, stavba č. s. XXXX - rafinačná stanica liehu, postavená na parc. KN 4408/3, parc. KN 4406 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1032 m2, parc. KN 4408/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 4191 m2, parc. KN 4408/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 81 m2, parc. KN 4408/3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 494 m2. Kúpna cena nehnuteľností bola 8.700.000,00 Sk. Vklad do Správy katastra Humenné bol povolený 10.2.2005 pod č. V XXX/XX a právne účinky vkladu nastali 10.2.2005. Z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. H. Správy katastra Humenné mal súd preukázané, že pozemky a stavby uvedené na LV sú vo vlastníctve žalobcu.

5. Zo spisu vedeného na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 17Cb 4/2000 súd zistil, že správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Irena Sopková podala žalobu voči G.R. PRODUKT Slovakia s.r.o. Bukovec a žiadala, aby súd určil, že kúpne zmluvy zo dňa 07.09.1999 uzavreté medzi spoločnosťou Liehovary s.r.o. Levoča a žalovaným G.R.PRODUKT Slovakia s.r.o. Bukovec o prevode nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX kat. úz. A., LV XXXX kat. úz. H. a LV č. XXX kat. úz. I. sú voči konkurzným veriteľom právne neúčinné a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX kat. úz. A., LV XXXX kat. úz. H. a LV XXX kat. úz. I. patria do konkurznej podstaty úpadcu LIEHOFRUCT WHITE LADY s.r.o. Levoča a žalovaný je povinný strpieť ich speňaženie. Z rozsudku zo dňa 14.05.2001 č. k. 17Cb 4/2000-94 mal súd preukázané, že Krajský súd v Košiciach určil, že kúpne zmluvy zo dňa 07.09.1999 uzavreté medzi Liehovarmi s.r.o. Levoča ako predávajúcim a žalovaným G.R. PRODUKT SLOVAKIA s.r.o. Bukovec ako kupujúcim, zapísané na LV č. XXX kat. úz. A., na LV č. XXXX kat. úz. H. a LV č. XXX kat. úz. C. K. sú voči konkurzným veriteľom neúčinné a patria do konkurznej podstaty úpadcu LIEHOFRUCT WHITE LADY s.r.o. Levoča. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 05.07.2001. Správca konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Jozef Vaško následne na základe uvedeného rozsudku doplnil súpis konkurznej podstaty o majetok - nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. úz. H. Nakoľko ku dňu doplnenia súpisu konkurznej podstaty bol tento majetok zapísaný na tretí subjekt - X.. T. Q., zapísal tento majetok do konkurznej podstaty s poznámkou „vlastník majetku podľa výpisu z LV č. XXXX z 01.10.2007 je Q. T., X., R. H. XXX".

6. Z hľadiska právneho posúdenia vecí súd prvej inštancie poukázal na § 18 ods. 1 a 2, § 19 ods. 1, § 16 ods. 4 ZKV v platnom znení. Uviedol, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 17Cb 4/00 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd zakázal odporcovi G.R. PRODUKT SLOVAKIA s.r.o. Bukovec, aby predal, daroval alebo iným spôsobom scudzil nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. územie H.

7. Súd prvej inštancie vzhľadom na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu doplnil dokazovanie a z predložených dôkazov zistil, že predmetné stavby, vylúčenia ktorých sa žalobca domáha, boli dané do užívania na základe kolaudačných rozhodnutí vydaných Okresným úradom v Humennom po právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 17Cb/4/2000, preto sa výrok tohto rozsudku na predmetné nehnuteľnosti nevzťahuje, keďže v tom čase neboli zapísané na LV č. XXXX k.ú. H., čo vyplýva z predloženého LV č. XXXX k.ú. H. Z technologicko-investičnej štúdie spracovania výpal'kov v liehovare H. vypracovanej 28.12.2001 pre MAKROHYD s.r.o. Košice súd zistil, že v liehovare sa budovala rafinačná stanica s kapacitou spracovania liehu asi 6000 laa/deň. Z technologicko-investičnej štúdie komplexnej modernizácie výroby surového liehu v liehovare H., vypracovanej 14.07.2003 pre MAKROHYD s.r.o. Košice súd zistil, že v liehovare sa vybudovala rafinačná stanica s kapacitou spracovania liehu asi 6000 laa/deň a firma MAKROHYD uvažovala o zvýšení výroby surového liehu zodpovedajúcim uvedenej kapacite. Z technologicko-investičnej štúdie rafinačnej stanice v liehovare Humenné vypracovanej 30.05.2001 pre MAKROHYD s.r.o. Košice vyplynulo, že vzhľadom na to, že surový poľnohospodársky lieh, ktorý je určený na rafinácie, predávala spoločnosť MAKROHYD rafinérkam, rozhodla sa na vybudovanie vlastnej rafinačnej stanice liehu. Z realizačného projektu stavby Liehovar Humenné - plynová kotolňa súd zistil, že investorom stavby bol MAKROHYD s.r.o. Košice. Z listu Mesta Humenné, Mestský úrad zo dňa 08.11.2017 a pripojených rozhodnutí Okresného úradu v Humennom, odbor životného prostredia, oddelenie stavebného poriadku, ako príslušného stavebného úradu bolo zistené, že boli vydané na základe žiadosti stavebníka MAKROHYD s. r. o. a výsledkov ústneho jednania, spojeného s miestnym šetrením. Stavba č.s. XXXX postavená na pozemku parc. č. CKN 4408/1, kat. úz. Humenné - trafostanica + NN prípojka bola daná do užívania na základe kolaudačného rozhodnutia č. 2002/21332-LD zo dňa 26.03.2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 27.03.2002. Stavba č. s. XXXX postavená na pozemku parc. č. CKN 4408/2 kat. úz. Humenné-Plynová kotolňa bola daná do užívania na základe rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, č.j. 2001/00876-LD zo dňa 27.09.2001, ktoré nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 24.10.2001. Stavba č. s. XXXX postavená na pozemku parc.č. CKN 4408/3 -rafinačná stanica liehu bola daná do užívania na základe kolaudačného rozhodnutia č. 2003/00682-LD zo dňa 09.01.2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 10.01.2003.

8. Na základe uvedeného s poukazom na citované zákonné ustanovenia ZKV súd prvej inštancie žalobe vyhovel. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) a žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal nárok na náhradu trov konania.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p. a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a priznal mu trovy právneho zastúpenia. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p. uviedol, že súd prvej inštancie neaplikoval príslušnú právnu normu, resp. úplne opomenul aplikovať § 120 Občianskeho zákonníka, keď určil, že vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam patrí žalobcovi.

10. V rámci odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p. poukázal žalovaný na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 17Cb/4/2000, z ktorého je zrejmé, že kúpne zmluvy zo dňa 07.09.1999 uzavreté medzi Liehovarmi s.r.o. Levoča a GR PRODUCT SLOVAKIA s.r.o. Bukovec sú voči konkurzným veriteľom neúčinné a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX . uvedené a popísané vo výroku uvedeného rozsudku patria do konkurznej podstaty úpadcu. Žalovaný zdôraznil, že spomenutý rozsudok ani nemohol popisovať jednotlivé stavby, keďže v čase jeho vydania neboli ako súčasť a príslušenstvo popísané na LV č. 5015, avšak výrok rozsudku sa vzťahoval na LV č. XXXX, k. ú. Humenné ako celok. S poukazom na listinné dôkazy, z ktorých vychádzal súd prvej inštancie, a to technologickú investičnú štúdiu a list adresovaný spoločnosti MAKROHYD s.r.o. zo dňa 02.04.2002 žalovaný uviedol, že liehovar patrí do konkurznej podstaty úpadcu a ostatné dobudované nehnuteľnosti sa mali vybudovať, resp. sa vybudovali na zvýšenie výroby liehu a modernizáciu liehovaru, teda išlo o dostavbu príslušenstva, v súvislosti s čím poukázal žalovaný na § 120 Občianskeho zákonníka ako aj na judikatúru NS SR a ÚS SR ako aj NS ČR (NS ČR R11/1964, R42/1972).

11. Na základe uvedeného žalovaný zdôraznil, že je zrejmé, že liehovar, ktorý je postavený na pozemkoch úpadcu a žalobca uznal, že patrí do konkurznej podstaty, nemôže funkčne existovať bez rafinérie liehu, plynovej kotolne a trafostanice, pretože by došlo k úplnému znefunkčneniu liehovaru. Uviedol, že je samozrejmé, že pri speňažovaní majetku patriaceho do konkurznej podstaty nie je možné samostatne predávať liehovar bez trafostanice, plynovej kotolne a zhodnotenej rafinačnej stanice liehu, čo by znamenalo, že do speňažovania by boli zahrnuté pozemky, na ktorých predmetné nehnuteľnosti stoja, ďalej samotný liehovar, ktorý by bol úplne nefunkčný a žalobca by si uplatňoval predkupné právo na liehovar a pozemky s tým, že on by bol vlastníkom súčasťou vecí. Za dôležité v prejednávanej veci považoval žalovaný skutočnosť, že od roku 2002 bol podávaný návrh na kataster na zapísanie poznámky ako aj nariadenia predbežného opatrenia a bolo chybou Katastrálneho úradu Humenné, že z doteraz neznámeho dôvodu návrhu správcu konkurznej podstaty nevyhovel.

12. V závere odvolania žalovaný dodal, že právny predchodca žalobcu svojvoľne nerešpektoval rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 17Cb/4/2000 a pokračoval v zhodnocovaní stavieb, o čom svedčí samotné kolaudačné rozhodnutie zo dňa 10.01.2003. Právny predchodca žalobcu pritom porušil aj predbežné opatrenie vydané v konaní 17Cb/4/2000, pričom súd prvej inštancie tým, že žalobe vyhovel, deklaroval protiprávne konanie žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, ktorý napriek právoplatnému rozsudku a predbežnému opatreniu tieto nerešpektoval a pokračoval v nakladaní s majetkom patriacim do konkurznej podstaty a ak na to vynaložil finančné prostriedky, riskoval tak, že ich vkladá do cudzích stavieb. Na základe uvedeného preto žalovaný zastával názor, že konajúci súd vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu veci, keď listiny založené v spise a predložené žalobcom vyhodnotil v jeho prospech, pričom svedčia o opaku.

13. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu argumentoval, že v prípade sporných stavieb, ktoré žalovaný považuje za príslušenstvo a súčasť liehovaru, ide o samostatné stavby, označené samostatnými súpisnými číslami, ktorým sa označuje vždy samostatná budova, ktorá má povahu samostatnej veci. Uviedol, že v priebehu dokazovania bolo spoľahlivo preukázané, že ani u jednej stavby sa nejedná o prístavbu k stavbe so súpisným číslom 1079. Samotný liehovar pritom fungoval ako samostatná stavba

odkedy ho spravoval a hospodáril s ním úpadca, keď v liehovare sa vyrábala tzv. surový lieh a tento sa dodával tretím osobám. Rovnako trafostanica, plynová kotolňa a rafinačná stanica liehu môžu plnohodnotne fungovať samostatne - bez potreby akejkoľvek súčinnosti s liehovarom. Žalobca dodal, že liehovar a rafinačná stanica sú aj hľadiska štátnej správy v oblasti regulácie výroby liehu považované za rozdielne - neprepojené hospodárske celky, ktorých činnosť je povolená vždy samostatným rozhodnutím (§ 2 ods. 3 písm. b/ a písm. g/ zákona č. 467/2002 Z. z.). Ide teda o dva typy liehovarnického závodu.

14. Žalobca sa následne vyjadril k zrejším nesprávnostiam uvedeným v odvolaní s tým, že:

- správca má vylúčiť z konkurznej podstaty nie všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX ale len tri stavby - presne označené a definované;
- údaj 6000laa/deň, kde laa znamená liter absolútneho alkoholu;
- z technologicko - investičnej štúdie vôbec nevyplýva, že rafinačná stanica sa mala vybudovať na zvýšenie výroby liehu, ale priniesla možnosť vyrobiť iný „typ“ výrobku;
- žalobca, resp. jeho právny predchodca nepokračoval v zhodnocovaní existujúcich stavieb, ale vybuďoval úplne nové stavby;
- liehovar môže funkčne existovať bez rafinérie liehu, trafostanice a plynovej kotolne, nakoľko takto fungoval dlhodobo pred vybudovaním týchto stavieb.

15. Žalobca uviedol, že počas celého trvania súdneho sporu a pokiaľ vie, tak ani počas celého trvania konkurzného konania proti úpadcovi, t. j. od roku 1999, správkyňa ani raz nebola v areáli v Humennom, z čoho vyvstáva otázka, ako fyzicky prevzala majetok úpadcu do správy. Práve preto nemá žiadnu predstavu o sporných stavbách a ani o fungovaní liehovaru. Za nepravdivé označil žalobca tvrdenie žalovaného, že správca podal návrh na zápis poznámky do katastra nehnuteľností, ktorému návrhu nebolo vyhovené z neznámeho dôvodu. Dôvod nevyhovenia však bol preukázaný, keď išlo o písomnú odpoveď Okresného úradu Humenné, odboru katastrálneho zo dňa 08.11.2017, č. K1-1629/2017/Fe, v ktorej sa uvádzalo, že vykonanie záznamu uznesenia č. k. 17Cb/4/00-40 nebolo vykonané z dôvodu, že údaje o vlastníčkovi na LV č. XXXX. nie sú v súlade s údajmi uvedenými v uvedenom uznesení. Uvedená listina je pritom súčasťou súdneho spisu.

16. Žalobca argumentoval, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 17Cb/4/2000 nemohol mať účinky do budúcnosti, nakoľko predmetné súdne konanie sa týkalo preskúmania kúpnej zmluvy zo dňa 07.09.1999 medzi Liehovary s.r.o. Levoča ako predávajúcim a G.R.PRODUKT Slovakia s.r.o. ako kupujúcim, kde predmetom kúpy boli celkom iné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v čase vydania rozsudku (14.05.2001) a iba tie mohli byť postihnuté účinkami rozsudku (parcela č. XXXX o výmere 945 m2 zastavaná plocha, parcela č. XXXX o výmere 286 m2 zastavaná plocha, parcela č. XXXX o výmere 4806 m2 zastavaná plocha, parcela č. XXXX o výmere 1355 m2 zastavaná plocha, parcela č. XXXX o výmere 3245 m2 zastavaná plocha a stavba súp. č. 1079 na parcele č. XXXX). Stavby vo vlastníctve žalobcu boli pritom postavené až 05.07.2001 a tak v žiadnom prípade nemohli byť ako súčasť a príslušenstvo stavby liehovaru popísané v príslušnom LV č. 5015, k. ú. Humenné.

17. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu trovy odvolacieho konania.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) (§ 470 ods. 1, 4 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), vo veci samej oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

19. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením

napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Odvolací súd po prejednaní veci v prvom rade konštatuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo vykonané dokazovanie v dostatočnom rozsahu, a to najmä listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, z ktorých súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne ustálil skutkový stav v prejednávanej veci a ten následne aj správne právne posúdil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne odkazuje. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. 350/09 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 170/2005, v zmysle ktorých pri potvrdení rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 C. s. p. na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie.

22. Na doplnenie správnosti napadnutého rozsudku s poukazom na odvolacie námietky žalovaného však odvolací súd uvádza nasledovné. Žalovaný v prvom rade s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 17Cb/4/2000-94 namietal, rovnako ako v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie, že sporné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX patria do konkurznej podstaty úpadcu, napriek tomu, že priznáva, že v čase vydania tohto rozsudku ešte nehnuteľnosti, ktorých vylúčenia sa žalobca domáhal, neexistovali a neboli zapísané na LV č. XXXX. Svoju argumentáciu však odôvodnil tým, že výrok predmetného rozsudku sa vzťahuje na LV č. XXXX . ako celok, a teda aj na sporné nehnuteľnosti ako súčasť a príslušenstvo liehovaru. Na tomto mieste nemožno opomenúť argumentáciu odvolateľa, podľa ktorého v prípade akceptovania záveru súdu prvej inštancie by došlo k situácii, že do speňaženia by boli zahrnuté pozemky, na ktorých sporné nehnuteľnosti stoja a žalobca by si uplatnil predkupné právo na liehovar a pozemky s tým, že je vlastníkom súčasti veci.

23. V súvislosti s uvedeným odvolací súd v prvom rade považuje za potrebné poukázať na to, v čom spočívajú následky neúčinnosti právneho úkonu. Dotknutý právny úkon, napriek tomu, že bol určený za neúčinný, ostáva aj naďalej platný a neúčinnosť sa nedotýka tých právnych účinkov, ktoré vyplývajú z platnosti právnych úkonov ako takých. Ak na základe právneho úkonu (neúčinného) nadobudla druhá zmluvná strana vlastníctvo k majetku dlžníka/úpadcu, aj po vyslovení neúčinnosti súdom, nadobúdateľ ostane naďalej vlastníkom. Voči konkurzným veriteľom však neúčinnosť znamená, akoby právny úkon nebol voči nim urobený a právna neúčinnosť sa prakticky prejaví v prospech konkurznej podstaty. Univerzálnosť právnych účinkov sa v konkurznom konaní prejaví v tom, že práva, ktoré vyplývajú z neúčinnosti právnych úkonov, sa vymáhajú do príslušnej podstaty v prospech všetkých veriteľov, ktorí si riadne uplatnili pohľadávky. Základným právom, ktoré je možné uplatniť z neúčinného právneho úkonu, na základe ktorého bola z majetku dlžníka prevedená vec, právo alebo iná majetková hodnota, je právo na peňažnú náhradu (za vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu). Povinný nevracia len to, o čo sa ukrátilo uspokojenie pohľadávok veriteľov, ale celú peňažnú náhradu za plnenie poskytnuté na základe neúčinného právneho úkonu. Osoba, ktorá úspešne uplatnila odporovateľnosť (správca alebo veriteľ), má právo voľby a môže namiesto peňažnej náhrady požiadať o vydanie veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty v prospech príslušnej konkurznej podstaty, ak sa tieto u povinného nachádzajú. Platí pritom zásada, že proti tomu, voči komu sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, možno uplatniť vždy len toľko, koľko sa v dôsledku neúčinného právneho úkonu naň previedlo.

24. Podľa § 6 ods. 2 ZKV, konkurz sa týka majetku, ktorý patril dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu a ktorý nadobudol počas konkurzu. V prejednávanej veci je nepochybné, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom neúčinnnej kúpnej zmluvy zo dňa 07.09.1999 sa fyzicky už nenachádzajú vo vlastníctve G. R. PRODUCT Slovakia, s.r.o. ako nadobúdateľa. Zároveň je však potrebné mať na zreteli, že predmetom neúčinného právneho úkonu boli len nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v čase určenia neúčinnosti právneho úkonu, t. j. parcela č. XXXX o výmere 945 m² zastavaná plocha, parcela č.

XXXX o výmere 286 m² zastavaná plocha, parcela č. XXXX o výmere 4806 m² zastavaná plocha, parcela č. XXXX o výmere 1355 m² zastavaná plocha, parcela č. XXXX o výmere 3245 m² zastavaná plocha a stavba súp. č. XXXX na parcele č. XXXX. Nehnutelnosti, ktorých vylúčenia sa žalobca domáhal v tomto konaní boli na LV č. XXXX zapísané až v čase, keď vlastníkom bol právny predchodca žalobcu, spoločnosť MAKROHYD spol. s r. o. a ktoré žalobca nadobudol až kúpnu zmluvou z roku 2004. Z uvedeného teda vyplýva, že neúčinnosť právneho úkonu má za následok, že v konkurze sa môžu pohľadávky veriteľov uspokojovať aj z majetku, ktorý už nie je vo vlastníctve úpadcu s tým, že správca je oprávnený zahrnúť do konkurznej podstaty to, čo v dôsledku neúčinného právneho úkonu dlžníka ušlo z jeho majetku, t. j. v danom prípade nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v čase uskutočnenia neúčinného právneho úkonu a vydania rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 17Cb/4/00-94 (s poukazom na skutočnosti uvedené v ods. 23 odôvodnenia tohto rozsudku).

25. K argumentácii žalovaného, že sporné nehnuteľnosti, ktorých vylúčenie je predmetom tohto konania, sú súčasťou, príp. príslušenstvom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX už v čase vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu a že nemôže dôjsť k ich oddeleniu od hlavnej veci (liehovaru) bez toho, aby sa tým hlavná vec neznehodnotila, odvolací súd uvádza, že novovybudované nehnuteľnosti (trafostanica, plynová kotolňa, rafinačná stanica liehu) boli preukázateľne (tak ako vyplýva z obsahu spisu s poukazom na odôvodnenie súdu prvej inštancie) dobudované za účelom modernizácie a zvýšenia výroby liehu, pričom rafinačná stanica liehu priniesla možnosť vyrobiť iný typ liehu, z čoho vyplýva aj to, že pri samotnom liehovare (ktorý patrí do konkurznej podstaty úpadcu - pozn. odvolacieho súdu), ide o dva typy liehovarnického závodu. V súvislosti s uvedeným odvolací súd dodáva, že je potrebné zohľadniť zásadu, že stavba nie je súčasťou pozemku, čo v danom prípade má za následok to, že trafostanica, plynová kotolňa a rafinačná stanica liehu boli síce postavené na pozemku, resp. parcelách zapísaných na LV č. XXXX, avšak ide o samostatné nehnuteľnosti, na ktoré sa nemôžu vzťahovať účinky rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 17Cb/4/00-94 zo dňa 14.05.2001. V súvislosti s uvedeným považuje odvolací súd za nedôvodnú aj námietku žalovaného, že právny predchodca žalobcu (MAKROHYD spol. s r. o.) nerešpektoval rozsudok Krajského súdu v Košiciach a predbežné opatrenie vydané v konaní sp. zn. 17Cb/4/2000 a pokračoval v zhodnocovaní stavieb a finančné prostriedky vynaložené na tento účel vložil do cudzích stavieb. Na záver odvolací súd dodáva, že ak by súd sporné nehnuteľnosti nevylúčil z konkurznej podstaty, došlo by k situácii, kedy by sa konkurzná podstata obohatila na úkor žalobcu.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil stotožňujúc sa i s jeho odôvodnením.

27. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, a preto súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

28. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže

podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).